

TRO & MISSION

For Bente er kunsten en gave fra Gud

> SIDE 10

TEMA:
**GUD ER
ALMÆGTIG**

> SIDE 24

**NY LMBU-FORMAND: GUD HAR
KALDET MIG TIL OPGAVER**

> SIDE 6

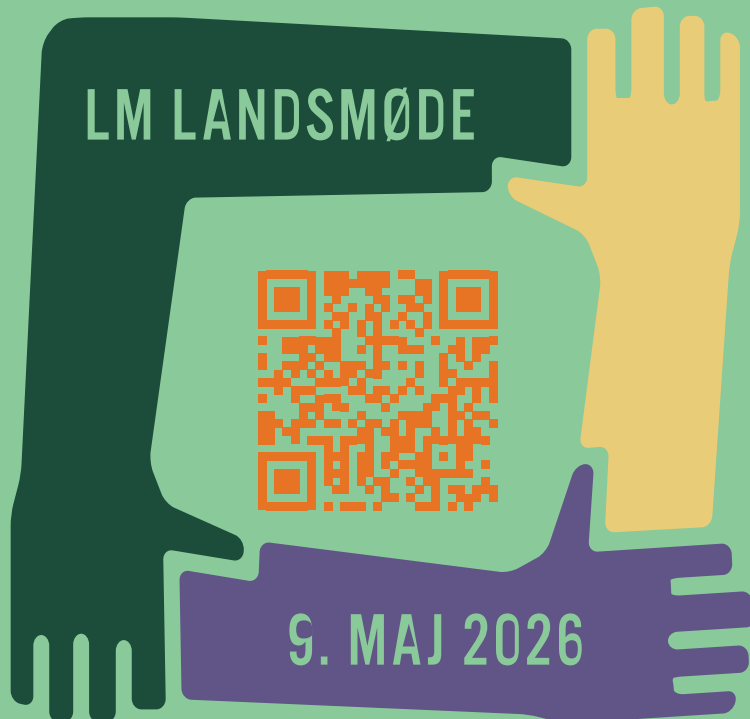
**LM'S LÆRERÅD: FOKUS PÅ
OMSORG OG BØN**

> SIDE 22

**SUNDE FÆLLESSKABER KAN
RUMME FORSKELLIGHEDER**

> SIDE 36

**TILMELD DIG
LANDSMØDE
NU, OG SPAR
PENGE.
EFTER DEN 12
APRIL STIGER
PRISEN MED
TI PROCENT.**

**S
A
M
M
E
N**

SE PROGRAMMET OG TILMELD DIG VIA QR-KODEN

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU

Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU

Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE

Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på
Løgumkloster Efterskole her

**løgumkloster
efterskole
og fri
fagskole**

INDHOLD

6 PORTRÆT

Gud har kaldet mig til opgaven

10 PORTRÆT

Bente ønsker at vise Guds storhed i sin kunst

18 LM RUNDT

- > Vær kreativ og kom til Bobletræf
- > Den tyrkiske kirke har brug for medierne til at dele evangeliet
- > Læreråd: omsorg for både den enkelte kristne og for menighederne

24 TEMA: GUD ER ALMÆGTIG

- > Vinkler på Guds Almagt
- > Gud iværksatte sin plan, mens Jonas sov
- > Gud er historiens herre

30 KIRKEN VERDEN RUNDT

- > Israel: Flere søger Jesus midt i krigen
- > Iranske kristne – mellem frygt og håb

34 ANMELDELSE

Bogen stiller skarpt på det vigtigste i livet

36 Nøglen til sunde kristne fællesskaber

38 PORTRÆT

Deborah vil dele Guds ord med alle

IVAN BACH JAKOBSEN

KONSTITUERET ANSV. REDAKTØR

IBJ@DLM.DK

TALLERKENEN MÅ IKKE FALDE PÅ GULVET

De fleste har set det: Et lille barn, der insisterer på selv at spise. Barnet vil selv – og kan selv. Men tallerkenen ryger på gulvet, og målet om at få noget i maven mislykkes. Barnet har brug for hjælp.

Når LM's ledere samles for at drøfte menighedstugt i teori og praksis, er det netop, fordi det er en central ledelsesopgave i menigheden. Alligevel vil nogle spørge: Er det virkelig nødvendigt i 2026? Vi er jo oplyste mennesker.

Svaret er ja – til begge dele. Ja, vi er oplyste mennesker. Og ja, menighedstugt er stadig et nødvendigt redskab. For det handler om retning og mål for livet.

MENIGHEDSTUGT ER AT VEJLEDE OG HJÆLPE

Ligesom det ikke er forældrenes mål at irrettesætte barnet, men at lære det at sidde ved bordet og spise, er menighedstugts mål heller ikke at irrettesætte eller udelukke. Målet er at vejlede, lære og hjælpe. Derfor er det også opløftende, når begrebet i stigende grad forstås som menighedsomsorg. For det er netop omsorgen for det enkelte men-

neske, der må stå i centrum.

Vi er alle sårbare over for syndens angreb. Nogle gange står vi imod. Andre gange gør vi ikke. Og netop dér har vi brug for hinanden – for en ven eller en leder, der kærligt og omsorgsfuldt hjælper os tilbage på vejen, tilbage til livet i troen på Jesus.

Den proces er ikke et nederlag, men en nødvendighed. For uden den risikerer vi, at "tallerkenen falder på gulvet", og at vi mister målet af syne.

ALLE HAR BRUG FOR HJÆLP

At Lærerådet har haft dette emne oppe, vidner om en sund prioritering. Arbejdet med menighedsomsorg er noget af det vigtigste – og noget af det sværeste. Derfor fortjener det også anerkendelse, når ledere ønsker at blive bedre til netop den del af opgaven: den svære samtale.

For sandheden er, at vi ikke altid kan selv – selvom vi gerne vil. Indimellem har vi alle brug for hjælp.

VICEFORSTANDER ANSAT PÅ EFTERSKOLE

Den 1. maj tiltræder Hanne Dufri Riis, Hvidovre, som ny viceforstander på Stubbekøbing Efterskole.

Hanne er uddannet socialrådgiver og kandidat i socialt arbejde og har en bred faglig erfaring fra det sociale område med børn, unge og familier. Hun kommer aktuelt fra en stilling som afdelingsleder på et døgntilbud for familier med komplekse problemstillinger, og hun kender skoleverdenen gennem mange års bestyrelsesarbejde.

Den nye viceforstander ser frem til de nye udfordringer.

"Jeg glæder mig meget til at blive en del af ledelsen på Stubbekøbing efterskole. Samtidig betyder det meget for mig, at vi har mulighed for at vise eleverne, at de er elsket af Gud."

I *Tro & Mission* nummer 3 bragte vi sangen "Ensom har du aldrig vandret" som andagt på side 29.

Desværre var forfatter-angivelsen forkert.

Den korrekte forfatter er Ivar Karlstad.

FOTO: LMH

Bibelsultne til stor buffet på LMH

Der var 150 tilmeldte deltagere til årets bibeldage på LMH, og dertil kom flere, som deltog i enkelte møder. Al værelseskapacitet var udsolgt.

Dagene var præget af stor interesse og engagement. Mange bibelsultne deltagere nød den grundige undervisning, og det var tydeligt, hvordan indholdet

levede videre i de mange samtaler mellem deltagerne i løbet af weekenden.

Arrangørerne har i de senere år oplevet en ny tendens, hvor flere nye i troen vælger at deltage i bibeldagene. Det er glædeligt at se, at nye kristne søger ind i et bibelfællesskab og bliver taget godt imod af mere erfarne bibellæsere.

FOTO: PRIVAT

BØRNEKLUB OG ENGELSKUNDERVISNING I BATTAMBANG. I samarbejde med en lokal præst og hans familie underviser volontør Johan Just Rasmussen i engelsk og holder børneklub tre gange om ugen i en landsby cirka 30 minutter uden for byen i Cambodja.

Jeg så nye brikker i missions-puslespillet

Emilie Husted Ambrosen har været volontør i Tanzania i 16 måneder. Nu er hun elev på LMH og har lige været med elevholdet i Tanzania, hvor hun har oplevet fler og nye sider af LM's arbejde.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO PRIVAT

Emilie Husted Ambrosen er elev på LMH, og selvom hun har været volontør for LM i Tanzania i 16 måneder, mødte hun alligevel flere ting, der satte hendes liv i perspektiv, da hun var med elevholdet i Tanzania fra den 3.-14. marts.

Fra august 2024 til december 2025 arbejdede hun i Iringa – først på børnehjemmet Huruma Center og så med opstarten af aktivitetsbilen Cheza Cruisa.

Denne gang var hun imidlertid i Arusha, der ligger omkring ti timers kørsel fra Iringa.

"De fysiske omgivelser var ikke de samme, men kultur, natur og menneskers venlighed er meget ens, og stemningen af at komme tilbage var der,"

fortæller hun.

Det gjaldt ikke mindst et besøg på en masaioplad.

"Man kunne tydeligt se – for eksempel på deres påklædning – at det ikke var en boplads i Iringa-området. Men kulturen og maden var den samme."

Besøget hos masaierne gav stof til eftertanke hos de danske unge. Især for dem, der mødte masaikulturen for første gang, men også for Emilie.

"De har så lidt materielt, men alligevel er de så glade. De har kun hinanden, nogle få køer og en lerhytte uden vinduer og lys."

ALLE UDSENDTE ER BRIKKER I PUSLESPILET

En anden ting, der glædede Emilie, var

at få et indblik i medievolontør Johannes Morthorst og missionærene Ruth og Philip Bach-Svendsens arbejde.

"Da jeg var volontør, hørte vi mange historier om tidligere missionærer, og allerede dengang slog det mig, at alle vi udsendte er brikker i et stort puslespil, der er blevet bygget på i over 100 år," siger hun.

"Det er vildt at tænke på, og gør det meget mere trygt selv at komme ud."

Emilie fortæller, at i mødet med Johannes, Ruth og Philip fik LMH-eleverne lov at se lidt af puslespillet og høre om, hvilke brikker der arbejder lige nu, og hvilke ting der har foregået tidligere. ■

Sander er født og opvokset i Odense, hvor han kom i børne-, junior- og teenklub og senere LMU.

JEG OPLEVER, AT GUD HAR KALDET MIG TIL OPGAVEN

Budskabet om Jesus er for alle, og det skal fællesskabet i LMBU også være, understreger Sander Munk, der er nyvalgt formand for LMBU.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO BOLETTE HAAHR

"Vi har verdens bedste budskab i LMBU, og der er gang i rigtig meget godt både blandt børn, juniorer og unge. Det skal fortsætte, og det skal understøttes."

Det siger Sander Munk, der blev valgt til ny landsformand for Luthersk Missions Børn og Unge (LMBU) på den generalforsamling, som blev holdt i løbet af lederkonferencen Refill den 20.-21. marts.

Selvom han ikke strør om sig med en masse nye ideer og visioner, er han klar over, at han skal bruge den energi, iver og engagement, han som nyvalgt formand har, inden den klinger af.

"Visioner er ikke min force, men jeg er heldigvis ikke alene i landsbestyrelsen, og vi har sindssygt dygtige ansatte, som jeg gerne glæder mig til at samarbejde med."

BESTYRELSESARBEJDE ER SPÆNDENDE

23-årige Sander Munk blev valgt ind i landsbestyrelsen for LMBU for et år siden.

"Jeg fandt mig hurtigt til rette i arbejdet. Jeg brænder for det og tror på, at det er det, Gud kalder mig til, og så må han udruste mig hen

ad vejen," siger han som begrundelse for, at han sagde ja, da han blev spurgt om at stille op som formand.

"Heldigvis kalder Gud ikke dem, der er udrustet på forhånd, men udruster dem, han kalder. Han må være der først, og jeg må gå på de veje, han sender, i tiltro til, at hvis ikke det er ham, der bygger huset. Ellers er bygherrens arbejde forgæves (Salme 127,1)."

Det har også betydning, at han har et godt kendskab til, hvad der sker i LMBU i meget store dele af Danmark. Han er født og opvokset i Odense, hvor han kom i børne-, junior- og teenklub og senere LMU, han har boet otte måneder i Rødovre, været unglerer på LME i Sønderjylland og bor nu i Aarhus med sin kone, Lisanne, hvor han studerer erhvervsøkonomi på universitetet.

Det var som kasserer for LMU i Odense, han fik sin første forsmag på bestyrelsesarbejde.

"Og jeg synes, det er spændende. Der er noget i mig, der elsker det, der har med vedtægter, løn og ansættelser at gøre. Det ser jeg frem til at få mere af."

Sander er vokset op med forældre, der holdt børneklub og lavede børnelejre, så han har, som han udtrykker det, fået det ind med modernismen.

PLADS TIL SPØRGSMÅL OG FORSKELLIGHED

Sander peger på, at når nu LMBU har verdens bedste budskab, skal de også sigte efter at have verdens bedste fællesskab. Særligt på LMU-siden.

"Vi lever i en meget spørgende tid. Der er større åbenhed og mere "vækkelsesagtigt", end der har været i lang tid," siger han og fortæller, hvordan han selv oplever gode muligheder for at snakke med sine studiekammerater.

"De ved godt, at jeg er kristen og har stor frimodighed til at spørge ind til det, og det giver plads til at invitere dem med til LMU."

Han understreger, at det kræver noget af LMU.

"Budskabet om Jesus er for alle, og det skal fællesskabet i LMU også være. Her skal der være plads til spørgsmål, forskellighed, diversitet. Ligesom spillerne på en fodboldbane har forskellige positioner – så længe det er inden for de 'bibelske streger'."

Sander tilføjer, at det ikke kun er i LMU, fællesskabet har en virkelig stor betydning.

"Det at komme i et fællesskab med sjov og leg, hvor man er sammen om noget, der er større end en selv, har haft en kæmpestor betydning i mit liv," siger han.

"Hvor man hygger sig sammen på baggrund af et budskab med en evig betydning."

Sander er vokset op med forældre, der holdt børneklub og lavede børnelejre, så han har, som han udtrykker det, fået det ind med modernismen, hvordan lederne – ikke mindst på hans far derhjemme – brændte for at forkynde Guds ord for børnene.

EN FANTASTISK TID I GRØNLAND

Det er ikke kun kærligheden til arbejdet blandt børn og unge i Danmark, Sander har fået med sig ved at vokse op i LM.

"Jeg har også kendt til begrebet volontør i det internationale missionsarbejde altid. I begyndelsen var det bare et ord, men da jeg for nogle år siden på Ung Uge hørte om et akut behov i Grønland, blev jeg ramt, og det førte til, at jeg spurgte, om det ikke var mig, der skulle sendes til Grønland, hvor jeg arbejdede sammen med KFS-sekretæren i tre en halv måned," fortæller han.

Han beskriver det som en fantastisk tid, og han blev især opmærksom på, hvor stor betydning hans baggrund i LM har.

"Vi er privilegerede mange af os baglands-

» Heldigvis kalder Gud ikke dem, der er udrustet på forhånd, men udruster dem, han kalder.

børn i LM, fordi vi er vokset op med sunde fællesskaber menneskelig og åndeligt. I Grønland er der lidt langt imellem åndeligt modne mennesker og prædikener, og det kan give udfordringer – men den mangelfulde baggrund kan også åbne for nogle muligheder.”

Som eksempel fortæller han om en andagt for de unge på gymnasiet.

”Jeg havde forberedt at snakke ud fra temaet ”Jesus er frelser”. En pige begyndte imidlertid med at spørge om, hvad der ligger i ordet frelser. Det gjorde, at jeg pakkede al min forberedelse væk, og vi i stedet fik en god snak om ordet ’frelser’.”

GODT AT OPLEVE LM PÅ INDERSIDEN

Som medlem af bestyrelsen for LMBU deltog Sander i LM’s landsgeneralforsamling for første gang i oktober 2025.

”Det var en virkelig god oplevelse. De tanker og fordomme, jeg havde om LM på forhånd, kom for alvor på prøve, for LM er bare så meget større, end jeg havde forestillet mig. Med landsformand Peter Rasks ord: LM er bedre end sit rygte,” siger han.

”Det var simpelthen godt at opleve, hvad LM er på indersiden og på ledelsesniveau, hvor man virkelig ønsker at leve efter kirkefaderen Augustins motto: ’Enighed i det væsentlige, frihed i det mindre væsentlige, kærlighed i alt’.”

Sander tog hjem fra generalforsamlingen med en følelse af endnu mere blod på tanden til at tage fat på bestyrelsesarbejdet i LMBU.

”Jeg fik bekræftet, at – selvom der måske er lidt for meget afklarethed i LM en gang imellem – ønsker LM at have Jesus i højsædet og Bibelen som fundament,” siger han. ■

NYT FRA LMBU'S LANDS- GENERALFORSAMLING

Nyvalgte til bestyrelsen:
Maria Bøndergaard og Noah Strømme Rokni

LMU er et særligt satsningspunkt i de kommende år.

Økonomi: LMU fik et overskud i 2025 på 196.946 kroner.

Et nyt visuelt look bliver præsenteret inden sommerferien i kraft af en ny hjemmeside og et ny logo.

Landsleder David Jespersen glæder sig over, at årets lederkursus Refill var godt besøgt, og at tilbagemeldingerne er, at man fremadrettet ønsker Refill som et weekendarrangement.

› Indgangen til pigegangen på Sædding Efterskole har et kæmpe vægmaleri på fire gange to meter. Billedet er malet som puslespilsbrikker og forestiller to unge mennesker, der går på en skovsti.

BENTE ØNSKER AT VISE GUDS STORHED I SIN KUNST

Billedkunstlærer Bente Roelshøj Andreassen fra Skjern har lavet et stort vægmaleri på Sædding Efterskole, som udtrykker hendes dybe, personlige tro og begejstring for Guds skaberværk. Hun ser **kunsten som et redskab til at formidle håb og lovsang** – selv midt i livets mange svære udfordringer.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG FOTO LINE ØSTERBY

Maleprocessen har givet mange gode snakke med eleverne.

Ved indgangen til pigegangen på Sædding Efterskole er et kæmpe vægmaleri på fire gange to meter. Billedet er malet som puslespilsbrikker og forestiller to unge mennesker, der går på en skovsti.

"Det kan være to unge ligesom jer," forklarer billedkunstlærer Bente Roelshøj Andreassen til eleverne.

"I kan faktisk selv stille jer hen på stien, hvis I vil," siger hun og peger ned i venstre side, hvor stien går helt ud til kanten og møder tilskueren.

"Problemet er, at der er en bakke for enden af stien, der gør, at man ikke kan se, hvad der sker rundt om hjørnet. Og så kan man jo vælge at sige: 'Det klarer jeg selv. Jeg har ikke brug for Gud til noget.' Eller man kan sige: 'Gud, hvad end der venter mig rundt om hjørnet, lægger jeg over til dig.' Valget er dit."

Det er billedkunstlæreren selv, der har lavet vægmaleriet, mens eleverne nysgerrigt har kunnet følge med i processen. Og det har givet anledning til mange gode snakke. Fra oktober til januar gik hun og malede på muren – et projekt, hun aldrig har prøvet før.

"Jeg fortrød næsten med det samme, at jeg havde kastet mig ud i det," indrømmer hun og

forklarer, at det er meget vanskeligt at male på en vandskuret murstensmur, når man er vant til at male sirligt på et lærred.

BRUGER NATUREN SOM INSPIRATION

Bente har tegnet og malet hele sit liv. Hun blev læreruddannet på Silkeborg Seminarium, hvor hun tog billedkunst som linjefag, og har i mange år arbejdet med børn og kunst – først på Sydvestjyllands Efterskole, siden på Skjern Kristne Friskole og nu som timelærer på Sædding Efterskole.

Det er en stor lidenskab for hende at give andre mulighed for at arbejde kreativt. Derfor ser den 57-årige underviser da heller ikke sig selv som kunstner, men mere som en, der formidler sin begejstring videre.

Inspirationen finder hun i skoven ved Birk Plantage, hvor hun bor, og fra sine mange gå- og løbeture i naturen omkring Skjern Å. Her har hun løbet i al slags vejr og fulgt naturens ændringer i årstidernes skifte.

"Det, der fascinerer mig mest, er den høje himmel og det dybe perspektiv, men også de mange små detaljer i naturen. Fuglene i vores have. Hvordan et blad vokser ud fra stilken. Når

jeg maler, er det for at vise min ovenud vilde begejstring for Guds skaberværk og den helt ufattelige og fantastiske sammenhæng, der er i det. At han har skabt naturen, så vi kan få lov til at nyde den helt ned i de allermindste detaljer,” siger hun og viser som eksempel et af sine malerier, der forestiller to gråspurve.

Billedet er malet med en speciel teknik, hvor man bruger malertape og skærer til, så kanterne omkring fuglene kommer til at stå helt knivskarpe. Baggrunden er abstrakt med en masse farver – ”Guds lys, der skinner igennem”, som hun selv udtrykker det. Det får de to fugle til at fremstå ekstra naturtro, nærmest som et fotografi på lærredet.

SÅRBARHED GIVER SANS FOR DETALJER

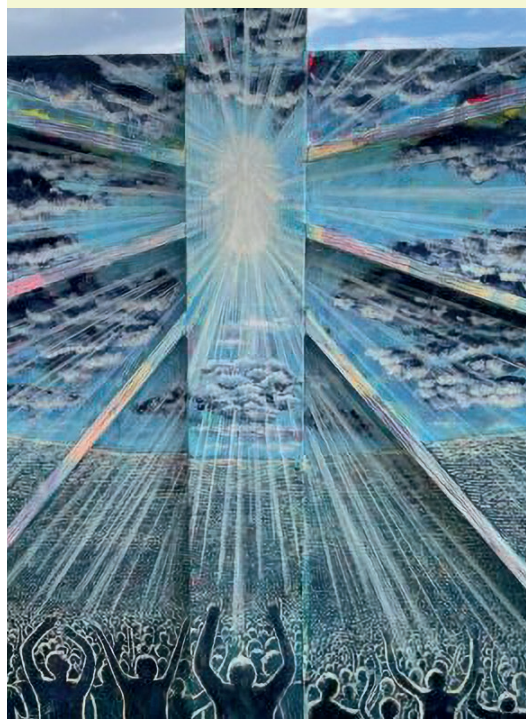
Som barn havde Bente også en helt særlig sans for detaljerne. Fra hun var helt lille, sad hun og tegnede sirligt på papiret: træstubbe med myrer og sneg-

MALERIET

"JESU GENKOMST"

Midt i en særlig svær tid i familiens liv blev Bente spurgt om at lave et maleri af Jesu genkomst, som skulle hænge i Skjern Bykirke. Bente overvejede at sige nej, men endte alligevel med at tage opgaven.

Foto: Privat

Bente finder inspirationen i skoven ved Birk Plantage, hvor hun bor, og fra sine mange gå- og løbeture i naturen omkring Skjern Å.

Jeg følte det som et kæmpe tab ikke at kunne undervise mere, fordi det at lære fra mig er så stor en del af mig, og jeg har tit spurgt Gud: "Hvorfor?"

le, der kravlede rundt imellem hinanden.

"Jeg kan huske, at jeg sad og tegnede en pige med krøllet hår og tænkte: 'Hvordan ser krøllet hår egentlig ud? Og hvis jeg gør sådan her med blyanten, hvad sker der så?' Så jeg har eksperimenteret rigtig meget og øvet mig på, hvordan det skulle se ud."

Hun ser selv en stor sammenhæng mellem sin evne til at fornemme detaljer og den sårbarhed, hun er vokset op med. Da hun var blot tre år gammel, begik hendes far selvmord, og det prægede hendes og familiens liv voldsomt. Moderen fandt en ny mand, der var fraskilt og havde tre drenge, og de flyttede sammen til Herning.

Det var ikke så almindeligt dengang at leve som sammenbragt familie, og med de traumer, som begge familier havde oplevet, følte Bente sig meget anderledes. Det førte til, at hun som 12-årig udviklede angst og var meget sensitiv og følsom over for indtryk. Men søndagsskolen i LM i Herning blev hendes redning, fortæller hun.

"Der er mange ting, jeg kan sige om min barndom og om, hvor svært det var – men det, at min mor på en eller anden måde sørgede for, at min søster og jeg kom derhen, mener jeg, absolut har reddet os. Vi havde ikke så mange penge derhjemme, så hvis der skulle ske noget for os, blev det lejre, juniorklub, kor og alt muligt andet, der foregik dernede. LM blev jo nærmest vores andet hjem – et fristed for os."

Sårbarheden har fulgt Bente – også som voksen. Hun og hendes mand, Kristian, havde svært ved at få børn, så i 1998 adopterede de en dreng

og halvandet år senere en pige – begge fra Indien. Bente beskriver det selv som glædeligt, men også sårbart, da hun udviklede en fødselsdepression – på trods af, at hun ikke selv havde født dem.

"Jeg havde meget svært med at knytte mig følelsesmæssigt til et barn. Så det var en periode, der var virkelig hård ved os."

KUNSTEN SOM GUDS GAVE

Særligt svært blev det, da Bente på grund af mange følelsesmæssige udfordringer for 14 år siden blev tilkendt førtidspension og måtte forlade sit arbejde på Skjern Kristne Friskole.

"Jeg kunne ikke klare alle lydene i skolen, eller når eleverne gik hurtigt forbi mig. Hvis nogen kom til at skubbe til min stol, følte jeg, at det hele vippede og gyngede rundt omkring mig."

Diagnosen var kronisk træthedssyndrom og en kompleks form for PTSD, som havde udviklet sig gennem mange år. Samme år fik hun konstateret brystkræft og måtte gå igennem en meget turbulent tid med operationer og kemo-behandlinger, indtil hun blev erklæret kræftfri.

"Det var hårdt. Jeg følte det som et kæmpe tab ikke at kunne undervise mere, fordi det at lære fra mig er så stor en del af mig, og jeg har tit spurgt Gud: 'Hvorfor?' Men på den anden side har vores børn haft brug for, at jeg var derhjemme, for der har været så mange familiemæssige udfordringer. Jeg har været nødt til at tage det i de portioner, jeg kunne klare. Og det har Gud vidst," siger Bente.

For hende bliver malerkunsten som Guds gave til hende i alt det svære, hun oplever.

BENTE ROELSHØJ ANDREASSEN

Født 1968 i Mårslet ved Aarhus

Gift med Kristian og bor i Skjern

Uddannet lærer med linjefag i billedkunst og biologi

Har undervist blandt andet på Sydvestjyllands Efterskole i Bramming og på Skjern Kristne Friskole

Siden 2021 timelærer på Sædding Efterskole i faget "Kunst og Design"

Når Gud kan bruge mig, kan han bruge alle. Og hvis det, jeg gør, kan være til velsignelse for nogen, vil jeg øse ud af det, indtil det øjeblik, jeg lukker mine øjne.

"Jeg er nødt til at holde social afstand og kan kun drypvist være sammen med andre mennesker. Så hvis jeg ikke havde min kunst, tror jeg simpelthen ikke, jeg kunne holde det ud. Og det er en helt fantastisk gave, Gud har givet mig: At jeg altid, uanset hvilken situation jeg er i, kan sætte et eller andet kunstprojekt i gang. Det fylder ligesom noget ud i mit liv af det, der er tungt."

JESU GENKOMST GIVER FORVENTNING OG HÅB

Midt i en særlig svær tid i familiens liv blev Bente spurgt om at lave et maleri af Jesu genkomst, som skulle hænges i Skjern Bykirke. Bente overvejede at sige nej, men endte alligevel med at tage opgaven.

Det er det eneste religiøse maleri, hun indtil nu har lavet, og processen blev til så stor velsignelse for hende, at hun gik rundt som i en glædesrus, mens hun malede det, fortæller hun.

"Jeg fik sådan en fantastisk taknemmelighed ind i mit liv i den periode. Og

jeg fik så mange vers fra Bibelen, som bekræftede mig i, at uanset hvad der sker af svære ting i vores liv, skal vi få lov til at mødes engang hjemme hos Gud i Himlen."

Bente valgte at male på et stort træskilt, som hun fik sin mand til at lave, så det kunne ses på lang afstand. Billedet har to sider – en forside og en bagside. Maleriet på forsiden forestiller Kristi himmelfart og disciplene, der står og kigger forgæves op mod Himlen efter Jesus, der er blevet væk for dem.

På bagsiden har Bente malet Jesu genkomst og en menneskemængde, der står med løftede hænder og tilbeder ham. Blandt de mange mennesker har hun også malet sig selv, sin mand og sine børn.

"Vi er dér – se der: midt i billedet," peger hun.

"Løftet om, at Jesus kommer igen, giver os en forventning om, at han en gang skaber alting nyt. Jeg ønsker, at mit maleri kan give håb til andre, som står i en svær situation: at man på trods

af det svære i livet stadig kan synge lov-sang til Gud. Det er min styrke. Og det vil jeg så gerne, at andre også får at vide.”

DER ER BRUG FOR DIG

Siden 2021 har Bente undervist i kunst og design på Sædding Efterskole. Det er kun nogle få timer om ugen, så det kan hun godt klare, og hun nyder interaktionen med de unge. Derfor var det også en særlig oplevelse for hende at få de små snakke med eleverne, mens hun malede på væggen ind til pigegangen.

”På grund af min sygdom kan jeg ikke være på skolen på den måde, som jeg gerne vil. Jeg kan ikke gå ind i elevernes problematikker og være en del af deres liv. Men da jeg gik og malede, havde jeg nogle hyggelige snakke med dem om livet på skolen og om mit maleri, og det var helt fantastisk.”

Ved siden af det store vægmaleri på efterskolen er der malet en puslespils-

brik lidt for sig selv. Inde i selve male-riet er der en tom plads, hvor brikken skulle have siddet.

Bente forklarer:

”Vi har alle et valg: Vil jeg være en del af det store fællesskab af kristne? Vil jeg være en del af Guds puslespil? Det kan godt være, man føler sig udenfor og tvivler på sin egen værdi. Men hvis man ikke er en del af fællesskabet, vil man virkelig blive savnet. Det ses tydeligt på mit maleri: Der mangler en brik – og det er dig. Det fortæller, at der er brug for dig.”

Det vidner Bentes eget liv også om:

”Jeg er på en måde et skrøbeligt menneske. Men jeg ser ikke mig selv som svag og skrøbelig. Det er ikke det, der definerer mig. Når Gud kan bruge mig, kan han bruge alle. Og hvis det, jeg gør, kan være til velsignelse for nogen, vil jeg øse ud af det, indtil det øjeblik, jeg lukker mine øjne.”

Hun har en aftale med forstanderen

For Bente bliver malerkunsten som Guds gave til hende i alt det svære, hun oplever.

om at holde en andagt for eleverne om sit maleri. Og så skal hun snart i gang med et nyt stort projekt på efterskolen.

”Denne gang holder jeg mig fra at male på vandskurede vægge,” siger hun med et smil og fortæller, at det i stedet bliver et lærred, der skal hænge i skolens foredragssal. Hvad motivet bliver, er endnu for tidligt at sige.

”Jeg har bedt om at få lov til at stå et centralt sted og male, hvor jeg kan opleve endnu flere af eleverne i deres hverdag, og de kan komme forbi mig og sige hej. Så jeg skal i gang med et stort projekt, og jeg er meget spændt på, hvad det bliver.” ■

Landsmøde er også for børn!

LM Kids konsulent Kristian Larsen og Betweenkonsulent Katrine Houler har planlagt aktiviteter for børn og juniorer hele dagen. "De skal nemlig opleve, at Landsmøde også er for dem," siger Kristian.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO ARKIV

Mens der er seminarer for de voksne og LMU'erne, slår LM Kids' aktivitetsbil, Boblen, bagklappen op, så alt indholdet bliver tilgængeligt. Det sker på Nørretorv lige uden for Ringsted Kulturcenter.

Kidskonsulent Kristian Larsen fortæller, at der bliver kreative aktiviteter og lege, man kan gå til og fra, og så bliver der samlinger med sang og bibelfortælling og bibelbingo.

"Vi vil gerne være med til at give børnene et godt landsmøde, hvor der sker noget for særligt for dem," siger han.

"Og så håber vi, at vi kan vise LM-flaget for de mennesker, der færdes i Ringsted by – og at vi kan vise LM'erne, hvad Boblen kan bruges til.

Læs mere og tilmeld dig på lm-landsmøde.dk

POSTELØB

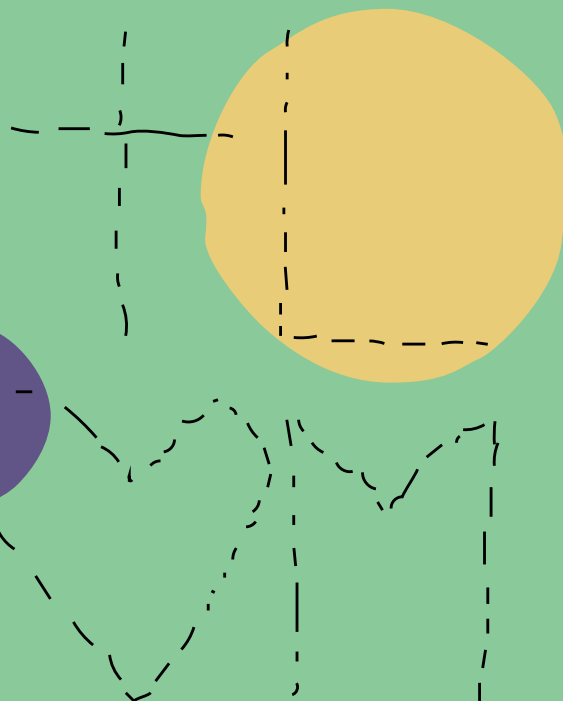
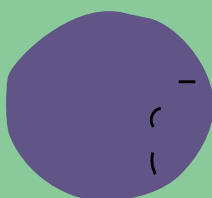

Posteløb er en pauseaktivitet, hvor børn og voksne kan være sammen på stort set lige fod, siger Katrine Houler.

Rundt i Ringsted Kongrescenter vil der hænge en masse plakater, der viser mangfoldigheden i LM's arbejde. Det kan være lejrsteder, væresteder, efterskoler, det internationale arbejde og meget mere.

Betweenkonsulenten fortæller, at på plakaterne er forskellige facts om LM, så man kan blive klogere på, hvad LM er, samt opgaver, man kan løse. Dem skal man rundt i krogene og finde, og til sidst er der en lodtrækning om en præmie blandt alle besvarelser.

Opgaverne er tilpasset, så man ikke

behøver være voksen og vide en masse om LM på forhånd for at kunne være med.

Det foregår heller ikke på et bestemt tidspunkt, men plakaterne hænger der hele dagen, og man kan gå til og fra.

Hele posteløbet tager en halv time til tre kvarter, og det bliver introduceret i slutningen af fællessamlingen for alle generationer om formiddagen.

BØRNEAKTIVITETER HELE EFTERMIDDAGEN

Klokken 13 er der børneaktiviteter med sang, leg og forkyndelse, mens de voksne og LMU'erne er til møde.

Bagefter er der kreative værksteder for børn, som er åbne hele eftermiddagen, og som man kan gå til og fra.

Mens der er Bobletræf på Nørretorv klokken 15-17, rykker nogle af aktiviteterne udenfor.

DEN TYRKISKE KIRKE HAR BRUG FOR MEDIERNE TIL AT DELE EVANGELIET

Den tyrkiske kirke vokser, og LM og Noreas samarbejdspartner Petra Media Group spreder evangeliet gennem radio og internet.

TEKST SANDER HANSEN FOTO SANDER HANSEN

På et lille kontor i Ankara sidder et par håndfulde medarbejdere og laver langt det meste af programmerne, der sendes landet rundt.

I de her år vokser den evangeliske kirke i Tyrkiet med næsten ti procent om året ifølge det tyrkiske netværk SILAS, så der nu er omkring 10.000 medlemmer. Det er fantastisk, men der er stadig mere end 85 millioner mennesker i Tyrkiet, der ikke tror på Jesus Kristus.

Det gør tyrkerne til et af de mest unåde folkeslag. Derfor har LM i mange år forsøgt at støtte kirken, bede for den og lave partnerskaber med blandt andet Petra Media Group. De har samarbejdet med Norea i årevis og sender kristne programmer og musik ud til syv millioner tyrkere gennem FM-kanalerne og kan nå mange flere gennem interradio og sociale medier.

På et lille kontor i Ankara sidder et par håndfulde medarbejdere og laver langt det meste af programmerne, der sendes landet rundt.

"Jeg elsker vores missionsarbejde. Vi prøver at være tilgængelige og nå tyrkerne med evangeliet," fortæller Soner Tufan, der i mere end 25 år har været leder af arbejdet og har set kanalen vokse fra en lille lokalradio til nu at blive sendt på seks master landet over.

"I Tyrkiet har vi brug for medierne, for der er mange, som vi ikke kan nå ud til med evangeliet gennem kirkernes aktiviteter og de kristne tyrkere. Ved at være offentligt tilgængelige håber vi, at vi kan vise folk, at vi er her, og at de kan komme til os 24/7. Det er som en åben buffet – de kan komme, når de vil – og vi vil svare på deres spørgsmål, mødes med dem og lære dem mere om Jesus," fortæller Soner, der er én af de ansatte på Petra Media Group, som svarer på spørgsmål fra de nysgerrige lyttere.

Petra Media Group skønner, at 99 procent af lytterne er muslimer.

"Det er et privilegium, at folk tager sig tid til og bruger kræfter på at skrive spørgsmål til os, og det er en glæde at få lov til at svare. Mange af spørgsmålene handler om Jesus og om, hvorvidt han kan være Gud – eller om, hvad kristne i det hele taget tror på. Det er godt at blive spurgt og kunne få lov til at svare. Det giver os ny motivation og brændstof til arbejdet," siger Soner med et smil.

ØKONOMISK PRESSEDE

Der har ellers til tider været lidt langt til smil på Petra Media Group. En grim konflikt i 2023 med den oprindelige hovedindehaver af radioen førte til et lokations- og navneskift, mens man mistede sin radiokanal i Ankara. Siden har den økonomiske situation i Tyrkiet med en inflation på mere end 50 procent og økonomiske udfordringer hos flere af Petra Media Groups partnere ført til en fyringsrunde og en tilbagegang i arbejdet.

"Vi er stadig økonomisk pressede. Alting er mangedoblet i pris hernede, og det gør det svært. Tyrkiet er ikke et stabilt land, så vi har brug for, at landene omkring os er stabile. Og sådan er det ikke lige nu. Vi har været her i mere end 25 år, og selvom arbejdet går op og ned, er det mest op," forklarer soner.

"Vi er her, og vi fortsætter med at proklamere evangeliet. Guds ord kan forandre menneskers liv, men de må høre det. Vores ønske for vores arbejde er, at alle må høre, at Gud er god og elsker dem."

Han opfordrer:

"Tak for jeres partnerskab – bed for os og for tyrkerne!" ■

Vi er her, og vi fortsætter med at proklamere evangeliet. Guds ord kan forandre menneskers liv, men de må høre det.

LM's Læreråd: Fokus på omsorg og bøn

Forholdet mellem frihed og tro, og **omsorg for både den enkelte kristne og for menighederne** fyldte i Lærerådets drøftelser. De fandt sted i LM's nye multihus i Odense.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO IVAN BACH JAKOBSEN

LM'S LÆRERÅD

Lærerådet består af Landsstyrelsen og afdelingsformændene. Afdelinger med mere end 800 medlemmer vælger yderligere en repræsentant fra Afdelingsstyrelsens midte.

Lærerådet har, sammen med Landsstyrelsen, det overordnede ansvar på vegne af hele foreningen og skal drage omsorg for, at foreningens liv og virke tjener virkeliggørelsen af foreningens formål.

Lærerådet samles regelmæssigt og mindst en gang om året

Lørdag den 14. marts var Luthersk Missions Læreråd samlet til det årlige møde i Odense. Lærerådet består af afdelingsformændene fra organisationens syv landdels-afdelinger, Landsstyrelsen, LMBU samt en række ansatte medarbejdere. Rådets opgave er at fastlægge den åndelige linje for LM og sikre, at den forankres bredt i organisationen.

Ud over en generel orientering fra de forskellige afdelinger bød dagsordenen på to hovedtemaer. Det ene var en drøftelse af menighedstugt med afsæt i bibelsk praksis. Det andet var punktet "Generalsekretærens udkigspost", hvor generalsekretær Søren Skovgaard Sørensens satte fokus på et aktuelt emne.

MENIGHEDSTUGT SOM UDTRYK FOR OMSORG

Drøftelsen af menighedstugt fyldte en væsentlig del af mødet. Frimenighedspræst Reidar Puggaard Poulsen og familiekonsulent Kristian Andersen indledte med oplæg, der belyste emnet fra forskellige vinkler og bidrog til en nuanceret forståelse af, hvordan menighedstugt kan praktiseres.

Der var bred enighed i Lærerådet om den teoretiske forståelse af menighedstugt. Samtidig blev det tydeligt, at der mangler praktisk erfaring på området.

Flere understregede, at arbejdet med menighedstugt kræver stor menneskelig indsigt og nænsomhed. Kristian Andersen pegede i sit oplæg på en udfordring: at man ofte danner sig holdninger, før man reelt møder mennesker. Han opfordrede derfor til at engagere sig i de svære samtaler og investere tid i relationerne som en central del af menighedsomsorgen.

Ordet menighedstugt kan for nogle virke belastet og måske fra en anden tid. Lærerådet var enige om, at ordet menighedsomsorg er en bedre beskrivelse af den opgave menighedsledere står over for.

BØNNENS BETYDNING I MISSION

Under punktet "Generalsekretærens udkigspost" delte Søren Skovgaard Sørensens refleksioner om bønnens rolle i missionsarbejdet. Han tog udgangspunkt i erfaringer fra en nylig rejse til Indien, hvor han oplevede en stærk og

levende bøn blandt kristne, der ikke har samme frihed som i Danmark.

Han henviste blandt andet til bøn for folkeslagene i det såkaldte 10/40-vindue – et geografisk område mellem 10 og 40 grader nord for ækvator, hvor mange endnu ikke har hørt evangeliet.

Oplevelserne gav anledning til refleksion over forholdet mellem frihed og tro. Ifølge generalsekretæren rejser det også et selvransagende spørgsmål: Om man i LM risikerer at være præget af en form for åndelig dovenskab.

POSITIVE TENDENSER I LM'S ARBEJDE

Orienteringerne fra de enkelte afdelinger tegnede generelt et positivt billede af arbejdet i LM. Flere steder opleves vækst og aktivitet, der bidrager til at udbrede evangeliet i Danmark.

Inden for det seneste år er der taget

tre nye missionshuse i brug, oprettet en ny frimenighed, og man arbejder målrettet på at oprette et friplejehjem – dog stadig i en tidlig fase.

NYE DIGITALE TILTAG PÅ VEJ

Fra LM's kommunikationsafdeling blev der orienteret om udviklingen af en ny hjemmeside for LM. Den kommende platform vil videreføre de eksisterende funktioner, men i et opdateret design og med forbedret brugervenlighed.

Derudover arbejdes der på en ny hjemmeside under navnet *GlobalMission*, som skal henvende sig til mennesker uden for LM, der ønsker at følge og støtte organisationens internationale missionsarbejde.

Begge hjemmesider forventes lanceret inden sommeren. ■

Lærerådets opgave er at fastlægge den åndelige linje for LM og sikre, at den forankres bredt i organisationen.

TEMA:
**GUD ER
ALMÆGTIG**

BIBELSKE VINKLER PÅ GUDS ALMAGT

Bibelen præsenterer den dybt spændingsfyldte virkelighed, at **Gud er i kontrol** over alt det smertelige i tilværelsen – **uden at han på nogen måde er det ondes ophav**, påpeger ph.d.-studerende Lars Malmgaard Jensen.

TEKST LARS MALMGAARD JENSEN ILLUSTRATION FREEPIK

Spørgsmålet om Guds almagt melder sig ofte for alvor for de fleste af os, når vi gør os vanskelige erfaringer. Det er med respekt for dén smerte, vi må tale om det.

Går vi til Bibelen, møder vi flere vinkler. De handler ikke primært om teoretisk afklaring, men om, hvordan vores indstilling og liv med Gud skal være. Og hvis tanken om Guds almagt skal være en hjælp, er jeg overbevist om, at alle skal betones tæt sammen. Jeg vil fremhæve tre: Guds indgreb, Guds forsyn og Guds genoprettelse.

GUDS INDGREB

Guds almagt er i første omgang en positiv tilskyndelse for Guds folk. Gud er ikke en passiv og afmægtig tilskuer til dit og mit liv, men har reel magt til at gribe ind i vores tilværelse!

Når vi står over for smerte og lidelse, kan vi derfor frimodigt bede Gud om at gribe ind. Med vished om, at han har magt til det! Vi har som Guds børn ret til at klage og råbe til Jesu Kristi far og påkalde hans hjælp!

Kort sagt: Vi kan appellere til Guds almagt!

GUDS FORSYN

Bibelen fremstiller det sådan, at Gud styrer alt: "Jeg er Herren, der er ingen anden! Jeg danner lys og skaber mørke, jeg frembringer fred og skaber ulykke, jeg Herren, frembringer alt dette" (Es 45,6-7).

Hvis vi anskuer det logisk, kan man let få den tanke, at det så må være Gud, der er årsag til det onde.

Men sådan fremstilles det aldrig i Bibelen. For Guds almagt er i fuld overensstemmelse med hans godhed, kærlighed og frelsesvilje.

Bibelen præsenterer derimod den dybt spændingsfyldte virkelighed, at Gud er absolut suveræn – og dermed er i kontrol over alt det smertelige i tilværelsen – uden at han på nogen måde er det ondes ophav. Og selvom det rummer potentialet for dyb frustration, er den bibelske pointe ofte, at det er en trøst! Verdenshistorien og dit og mit liv er i Guds hånd.

Når jeg trak vejret i morges, er det, fordi Gud gav mig livet. Holder jeg op, er det, fordi han tager livet tilbage. Uanset hvad har han ikke sluppet mig i mørket.

Guds almagt betyder, at han har magten til at gribe ind i dag, og hans ultimative mål er at genoprette i evighed.

Kort sagt: Vi kan hvile i Guds almagt!

GUDS GENOPRETTELSE

Det ovenstående betyder ikke, at vi så kan regne ud, hvorfor Gud handler, som han gør. Vi møder ikke en forklaring på Guds dispositioner.

Men vi møder faktisk en åbenbaret intention. Et almægtigt hvem, der ikke bare vil helbrede en sygdom i ny og næ. Han vil eliminere al lidelse og smerte. Han vil ikke bare hjælpe i det her liv. Han vil give et evigt liv!

Når Paulus skriver, at Gud "gennemfører alt efter sin viljes forsæt" (Ef 1,11), er det i sammenhængen et argument for, at Gud virkelig gennemfører sin evige frelsesplan! Guds dybeste intention, når han styrer verdens gang, er at "sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske" (Ef 1,10).

Kort sagt: Vi kan stole på Guds almagt!

EN FRUGTBAR SPÆNDING

Trøsten i Guds almagt ser vi først, når vi anskuer den som baggrunden for hans frelsesplan for dig, mig og alt det skabte. Vi kan derfor appellere, hvile og stole på Guds almagt, fordi den betyder, at Gud kan gribe ind i dag.

Selvom han nogle gange ikke gør det, har han magten til det, og hans ultimative mål er at genoprette i evighed.

Både i mit eget personlige liv og i sjælesorg har jeg ofte erfaret, at livet som Guds barn leves i en spænding og periodevis vekslen mellem de tre tilgange, og at det er frugtbart for troens liv, hvis man både giver sig selv lov til at rendyrke én tilgang i perioder, og samtidig mindes om de andre vinkler, man snart kan få brug for også at besøge. ■

Mens Jonas sov, iværksatte Gud sin plan

Som bibelsmugler for Open Doors troede Jonas, at han var turens rejseleder. Men det viste sig at være **Gud, som havde styr på det hele** trods forsinkelser og konfiskeringer.

TEKST MORTEN HOLGÅRD TYCHSEN ILLUSTRATION FREEPIK

Jonas vågnede klokken 06.58, da hans bofælle vækkede ham og spurgte, om han ikke skulle afsted. Jonas' fly ville afgå fra Københavns lufthavn klokken 07.00 – men i løbet af natten var lyden på den telefon, som skulle have vækket ham ved firetiden, holdt op med at fungere, fortæller Jonas Kaltoft Ægidius fra København.

Flyet skulle have taget Jonas tværs over Atlanten, til Cuba, hvor han sammen med to andre skulle smugle bibler ind i det kommunistiske land på en tur arrangeret af Open Doors. Mange cubanske kristne ejer nemlig ikke en bibel.

Jonas havde været afsted som bibelsmugler en gang før og skulle denne gang agere rejseleder for to andre, som skulle afsted for første gang, og som han aldrig havde mødt.

"Det var så pinligt at sove over sig, særligt når jeg havde ansvaret for de to andre. Flybilletten på omkring 8.000

kroner var tilmed delvist finansieret af nogen fra min kirke, så det gjorde det hele endnu værre," fortæller Jonas, som i dag 34 år gammel.

Jonas ringede til sin far, som bestilte endnu en billet til Cuba via Paris.

"Jeg kontaktede både lufthavnen og rejseselskabet for at høre, hvad jeg kunne gøre i forhold til refusion. Og jeg skulle ikke regne med at få nogen penge tilbage."

BIBLERNE BLEV KONFISKERET

Da Jonas endelig nåede til Cuba med ti kilo bibler i bagagen – nogle timer senere end hans rejseledsagere – fandt han ud af, at deres bibler var blevet taget i tolden.

"Det kom bag på mig. Det er ganske vist ikke nemt at være kristen i landet, men der er tydelige kirker i Cuba, og det er ikke forbudt. Så at deres bibler blev konfiskeret, lå uden for normalløsen."

Da Jonas havde taget sin rygsæk fra rullebåndet og var på vej hen til de andre, mærkede han pludselig et ryk i remmen.

"En toldmedarbejder havde fat i min taske. Han fortalte mig, at jeg skulle forbi tolden med den, fordi min taske havde et mærkat, som tydeligt indikerede, at den skulle tjekkes igennem. Yderligere to ansatte, kiggede på mærkatet og viste mig over i tolden. Der var altså ikke noget at være i tvivl om," fortæller han.

GUD, GØR SEENDE ØJNE BLINDE

I køen blev Jonas bekymret og tænkte ved sig selv, at hans bibler nu kom til at lide samme skæbne som de andres.

"Mens jeg stod der, kom jeg imidlertid til at tænke på den bøn, Broder Andreas – stifteren af Open Doors – i sin tid havde bedt: 'Gud, du har gjort blinde seende. Nu beder jeg dig om at gøre seende øjne blinde.'"

Lidt senere kom en toldmedarbejder hen til Jonas i køen og kiggede mærkeligt på ham.

"Så gik han om bag mig og studerede min rygsæk, hvor mærkatet sad. I 20 sekunder tror jeg. Derefter viste han mig ud af køen og uden om tolden. Jeg tror virkelig tror, at Gud gjorde den tolder blind i de sekunder, for hvorfor skulle han ellers ikke få øje på mærkatet, når de tre andre ansatte havde set det?

Nu kunne biblerne i Jonas' taske være de kristne i landet til gavn. Og nogle timer senere virkede hans telefon i øvrigt igen.

GUD VAR DEN EGENTLIGE REJSELEDER

For Jonas blev det et vidnesbyrd om, at

Gud virkelig er i kontrol.

"Det viste mig, at jeg ikke har styr på tingene, men at han har. Jeg troede, jeg skulle være ham, der havde tjek på tingene, men det viste sig at være Gud, som var turens egentlige rejseleder. For var jeg ankommet i rette tid sammen med de to andre, var mine bibler med garanti også blevet taget i tolden ligesom deres."

Tilbage i Danmark fik Jonas også endelig besked omkring billetrefusionen.

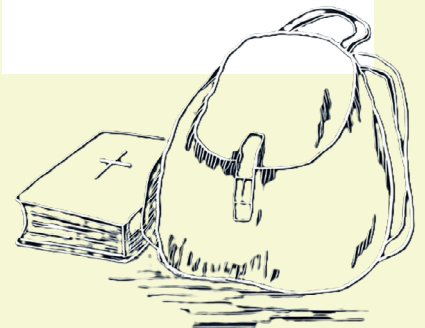
"Forinden havde de forsikret mig om, at jeg ikke ville få noget særligt i tilbagebetaling. Men jeg endte med at få 5.500 kroner i refusion." ■

ENDNU ET MIRAKEL

Under en anden bibel-smuglingstur til Cuba oplevede Jonas også et lille mirakel i lufthavnen – denne gang fra distancen.

En af hans rejsemakkers bagage var endt i tolden, og en af toldmedarbejderne stod nu pludselig med en bibel i hånden.

"Men det var, som om hun gemte den lidt væk, mens hun kiggede mærkeligt på min makker. Så lændede hun sig frem og fortalte ham, at hun selv var kristen, og at hun var meget opmuntret over at se alle de bibler, som gemte sig i hans taske. Så puttede hun Bibelen tilbage i hans taske og lod ham gå."

Fokuser på, at Gud er historiens herre

Gud ved, at mennesker har tendens til at blive bekymrede, siger Jette Gøjsen Christensen. Hun råder til, at man aktivt **tager kampen op og over sig** i, at bekymringerne ikke får lov at vokse sig store.

TEKST KAJA LAUTERBACH ILLUSTRATION FREEPIK

Krige, naturkatastrofer og anden ondskab fylder i nyheder i radio, tv og internettet. Det fører let til spørgsmål om, hvor Gud er henne midt i det hele. Har han virkelig styr på tingene?

"Ja, Gud er historiens herre. I sidste ende er det ham, der bestemmer, og sat på spidsen kan det ikke gå værre, end at vi er på vej hjem til ham," slår Jette Gøjsen Christensen fast. Hun bor i Harboør og er kirke- og kulturmedarbejder i Nørrelandskirken i Holstebro.

"Og frelsen kan der ikke rokkes ved – uanset hvordan det går i verdenshistorien."

Hun bygger sin overbevisning på Guds egne løfter i Bibelen, hvor Paulus siger, at intet kan rive os ud af Guds hånd, og hvor Jesus gentagne gange formaner til, at kristne ikke skal være bekymrede.

HVAD ER DET, JEG FODRER MIN BEKYMNING MED?

Jette beskriver sig selv som et ret ubekymret væsen, der kan hvile i, at Gud er almægtig.

Men hun er helt klar på, at vi som mennesker er skruet forskelligt sammen og derfor tackler alle de nyheder, der fylder i medierne meget forskelligt.

"Der er mange røster i verden, der kan skabe bekymring, og her tænker jeg, at der ligger et ansvar hos en selv om, hvad man lader få taletid," siger hun.

"Hvad er det, jeg fodrer min bekymring med? Er det med noget, der gør den større, eller er det med noget, der får den til at svinde hen?"

Hun har erfaret, at der er hjælp at hente i Jesu løfter om, at han vil give hvile til alle dem, der er trætte og bærer på tunge byrder af for eksempel bekymringer – ikke mindst i en situation, hvor man ikke kan stille noget op, som for eksempel krig eller jordskælv.

OPSØG GUDS LØFTER, OG LÆS DEM IGEN OG IGEN

Jette peger på, at der også findes gode bekymringer, nemlig dem, der får mennesker til at handle. Det kan være, at man husker cykelhjælmen, får teg-

net relevante forsikringer eller ser sig ekstra godt for i trafikken, men når det gælder alt det, som vi ikke selv har direkte indflydelse på i hverdagen, råder hun til, at man over sig i at ændre fokus, så bekymringerne ikke får lov at vokse sig store.

"Sluk for radio og tv, lad være med at læse det, der gør bekymringerne tungere, læg dine tanker hos Jesus, og bed ham om at bære dem. Fokuser på, at Gud er historiens herre i stedet for at lade tanken om 'hvad nu hvis?' vokse sig stor," siger hun.

Hun har imidlertid erfaret, at det kan være svært at styre sine tanker, og at det ikke altid er nok at slukke for nyhederne. Men hun understreger, at det er en kamp, man skal tage op, og at man skal øve sig i det – vel vidende at ikke altid lykkes.

"Man skal opsøge Guds løfter og læse dem igen og igen. Jeg har været kristen i mange år og hørt utallige prædikener, og alligevel er det tankevækkende, hvor lidt jeg kan huske. Derfor har jeg brug for at blive mindet om Guds løfter," si-

EMMA STAUGÅRD JØRGENSEN

TIDLIGERE VOLONTØR I CAMBODJA

EMMASTAUGARD@GMAIL.COM

JEG MÆRKEDE GUDS ALMAGT

I en periode bad jeg ofte om, at Gud måtte vise mig sin almagt. Jeg var på daværende tidspunkt volontør i Cambodja, og i samme periode oplevede jeg en ond ånd på mit værelse, da jeg skulle til at sove. Netop derfor blev bønnen om at se Guds magt også stærk. Jeg har nemlig aldrig været så bange som den nat, og jeg kan huske, at jeg ikke turde åbne mine øjne i frygt for, hvad jeg ville se, hvis den blev synlig.

Jeg glemmer aldrig, hvordan jeg i min magtesløshed bad til Gud om, at hans nåde måtte omslutte mig, og at hans ånd måtte fylde rummet. Jeg kunne intet andet, for jeg vidste, at jeg ikke alene kunne stå imod Satans magt. Jeg havde brug for Jesus.

Efterfølgende blev jeg utrolig bange for at nævne ordet "Satan" eller "det ondes magt" højt, og det var, som om jeg kun havde fået lov til at opleve det ondes magt.

Men Gud lærte mig sandheden gennem sit ord. I Matt 28,18 står der: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden." Det vil altså sige, at det er Gud, der er chef i firmaet. Satan har kun den magt, som Gud tillader, og som Paulus skriver i Rom 8,31: "Hvis Gud er for os, hvem kan så være imod os?" Ingen kan stå imod Gud – hverken mennesker eller Satan! Det må vi ikke glemme.

Til trods for at det var en skrækkelig oplevelse, ville jeg i dag ikke have været den foruden. Gud lærte mig meget gennem oplevelsen med den onde ånd og gennem sit ord, og han brugte det til at vise sin storhed – et uventet stærkt svar på min bøn.

ger hun og tilføjer, at kristne også skal blive bedre til at snakke om Guds løfter, minde hinanden om dem og der- ved hjælper hinanden til at huske dem.

Jette understreger, at Gud ved, at mennesker har tendens til bekymringer, og at det måske er derfor, Jesus siger så mange gange, at der ikke er grund til det. Ligesom hun selv har en tendens til at gentage noget, hun synes er vigtigt.

Nogle gange når der er noget bestemt, Jette skal huske, skriver hun det ned, sådan at det ikke er det eneste, hun går og tænker på.

"Man kan gøre lidt det samme med bekymringer. Få dem ud af hovedet ved at skrive dem i en bog, som man 'lukker dem inde i' – eller man kan anerkende, at bekymringen er der, men sige til den: 'Jeg tager mig først af dig i morgen!'" ■

ISRAEL: FLERE SØGER JESUS MIDT I KRIGEN

Efter Hamas' angreb i oktober 2023 og en eskalerende regional konflikt er der en voksende åndelig søgen blandt både jøder og arabere i Israel – også mod Kristus.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO BIRGER REUSS SCHMIDT

^ Præsten David Zadok, beskriver en voksende "åndelig sult", hvor mange tidligere stolede på militær magt.

Dagen efter Hamas' angreb den 7. oktober 2023 mødte Elisha Lazarus, soldat i Israels luftforsvar, ind til tjeneste i en underjordisk base. Her så han noget uventet: soldater, der ellers kaldte sig ateister, stod i kø for at bede i en lille synagoge.

"Der er ikke ateister i skyttegraven," fortæller han til *Christianity Today*.

Mange af hans kolleger søgte Gud i frygten, da krigen pludselig blev virkelighed.

ÅNDELIG SØGEN VOKSER

Krigen har rystet israelernes følelse af sikkerhed. Ifølge en undersøgelse fra *Jewish People Policy Institute* er 27 procent af jødiske israelere blevet mere religiøse siden krigens begyndelse, og omkring hver tredje beder oftere.

Samtidig mærker kristne organisationer en voksende interesse for Jesus. Aaron Abramson fra organisationen *Jews for Jesus* fortæller til

Christianity Today, at flere er åbne for at læse Bibelen og tale om tro. Antallet af mennesker, der søger dybere efter noget åndeligt, er steget markant.

JØDER OG ARABERE FINDER TROEN

Udviklingen gælder både jøder og arabere. I menigheden Grace and Truth i Israel er 15 personer – primært unge – kommet til tro siden 2023. Blandt dem er både jødiske israelere og arabere.

Menighedens præst, David Zadok, beskriver en voksende "åndelig sult". Han peger på, at mange tidligere stolede på militær magt:

"Vi havde sat vores lid til Iron Dome og vores hær ... men på få timer var alt væk."

Oplevelser tæt på døden spiller også en rolle. En soldat kom til tro efter gentagne angreb, hvor granater landede få hundrede meter fra ham.

"Jeg ved, at Gud beskyttede mig," fortæller han.

KRISTNE VIDNER I HÆREN

Kristne soldater er ofte alene i deres enheder, men deres tilstedeværelse gør indtryk. De deler ikke kun deres tro med ord, men også gennem handlinger og håb midt i krigen.

Elisha Lazarus er selv den eneste kristne i sin enhed. Alligevel oplever han større åbenhed end tidligere.

"Folk søger, fordi de mister kontrollen og leder efter svar," siger han og tilføjer, at han beder for både venner og fjender.

Selv oplever han, at troen bærer ham midt i konflikten.

"Jeg er ikke bange for at dø. Jeg kender min fremtid. ■

VEJLEDER OM HYPER-KARISMATISK BEVÆGELSE

En vejledning fra Evangelisk Luthersk Netværk advarer mod teologiske faldgruber i den hyper-karismatiske bevægelse NAR – og opfordrer kristne til at skelne mellem sund og usund karismatik.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO ARKIV

Evangelisk Luthersk Netværk (ELN) reagerer på den voksende indflydelse fra den såkaldte New Apostolic Reformation (NAR). Særligt den amerikanske Bethel Church fremhæves som en central aktør i en bevægelse, der ifølge vejledningen rummer alvorlige teologiske udfordringer.

ELN understreger, at karismatik i sig selv er bibelsk, men advarer mod det, de betegner som “ny ekstrem-kristendom”, hvor kendte begreber får et nyt indhold.

NÅR MIRAKLER BLIVER NORMEN

Et kritikpunkt er forventningen om, at alle kristne kan udføre mirakler. I NAR fremstilles helbredelse og overnaturlige indgreb som noget, der bør ske regelmæssigt – og som i nogle tilfælde kobles til den enkeltes tro.

Ifølge vejledningen kan det få alvorlige konsekvenser. Hvis helbredelse udebliver, risikerer ansvar at blive lagt på den syge selv. Det kan skabe skyld, skam og åndeligt pres.

ELN peger samtidig på, at

Bibelen ikke lover, at alle bliver helbredt her og nu, og advarer mod en teologi, der ikke giver plads til lidelse som en del af det kristne liv.

PROFETI UDEN ANSVAR

Vejledningen retter også kritik mod en praksis, hvor profetiske budskaber gives frit – uden tydelig prøvelse eller ansvar. I nogle miljøer beskrives en kultur, hvor det ikke anses som problematisk, hvis profetier ikke går i opfyldelse.

Det strider ifølge ELN mod bibelsk lære, hvor falske profetier tages alvorligt. Konsekvensen kan være, at mennesker vildledes eller mister tillid til både ledere og tro.

En anden tendens er troen på, at kristne gennem deres ord kan “proklamere” helbre-

delse eller forandring. Denne tænkning kan føre til en næsten magisk forståelse af troen, hvor menneskers ord tillægges en skabende kraft.

BEHOV FOR ÅNDELIG DØMMEKRAFT

Afslutningsvis opfordrer ELN kristne til at være opmærksomme på faresignaler: uklar teologi, stærk afhængighed af bestemte ledere, fokus på oplevelser frem for Bibelen og en tendens til at afvise kritik.

Budskabet er ikke at afvise karismatik, men at fastholde en bibelsk balance.

Vi må skelne mellem sund og usund karismatik, hedder det – med en klar opfordring til at holde fast i en tro, der også rummer lidelse, ydmyghed og tillid til Guds vilje. ■

Vejledningen fra ELN understreger, at karismatik er bibelsk, men også, at Bibelen ikke lover, at alle bliver helbredt her og nu.

Synet på krigen splitter de kristne. Nogle tager klart afstand.

IRANSKE KRISTNE MELLEM FRYGT OG HÅB

Mens bomber falder over Iran, holder kristne fast i troen – men er dybt **splittede i synet på krigen og dens retfærdighed**.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO UNSPLASH

Krigen mellem USA, Israel og Iran vækker både frygt og håb blandt iranske kristne – men troen består midt i usikkerheden. Det fremgår af vidnesbyrd fra iranske kristne i eksil samt kirkelige ledere med rødder i landet.

"For nu ved vi ikke, om vi skal være glade eller triste, danse eller sørge, siger den iranske protestantiske præst Hossein Amiri til OSV News. Hans ord indfanger den dobbelte følelse: angst for familiens sikkerhed – men også et spinkelt håb om forandring.

TROEN VOKSER I DET SKJULTE

På trods af massiv undertrykkelse lever kristendommen videre – ofte i hemmelighed. Ifølge en fælles rapport fra flere menneskerettighedsorganisationer er arrestationer af kristne fordoblet det seneste år, og helt almindelige handlinger som bøn, dåb og nadver kan føre til fængsel.

Alligevel vokser kristendommen i det skjulte.

"Mange finder noget i kristendommen," siger den iranskfødte biskop Guli Francis-Dehqa-

ni og beskriver små husmenigheder, der lever i konstant frygt, men også i stærkt fællesskab. Biskoppen fortæller også til OSV News, at huskirker udgør en "betydelig bevægelse", selvom de må være små og skjulte for ikke at blive opdaget. Mange kristne lever derfor isoleret, men også med en stærk, personlig tro.

En iransk kvinde, der er konverteret til kristendommen, beskriver i *The Christian Chronicle*, hvordan troen gav hende en ny begyndelse:

"Jeg kom ikke til kristendommen af had, men på grund af håb."

UENIGHED OM KRIGENS RETFÆRDIGHED

Synet på krigen splitter de kristne. Nogle tager klart afstand.

"Jeg er helt uenig i, hvad amerikanerne og israelerne gør," siger en iransk katolik i eksil til OSV News.

Også biskop Francis-Dehqani betvivler grundlaget for krigen i et brev omtalt i *Church Times* og advarer om, at der mangler en plan for,

hvad der skal ske bagefter.

Andre kristne vurderer situationen anderledes. I et brev gengivet i *Church Times* skriver en gruppe iranske kristne i Storbritannien, at angrebene kan ses som "en operation, der sigter mod at befri det iranske folk". De understreger, at de ikke støtter krig, men mener, at den kan åbne en vej til fred efter årtiers undertrykkelse.

HÅB MIDT I KAOS

For mange troende er håbet ikke først og fremmest knyttet til militære resultater, men til troen på forandring og frihed. Flere fortæller om unge iranere, der tager afstand fra regimet og længes efter religionsfrihed.

Samtidig er frykten reel. Kristne i eksil taler forsigtigt af hensyn til familie i Iran, og mange frygter repressalier, hvis regimet overlever.

Netop dette håb synes at være det, der bærer de kristne – både i Iran og i eksil. Troen giver mod til at holde fast, men også til at drømme om et andet Iran. Som en præst formulerer det:

"Vi må stå op for sandheden, som gør os frie." ■

PETERSKOLEN I RØNNE SØGER PÆDAGOG TIL SFO OG EN LÆRER

Vil du være en del af vores
kreative skole?

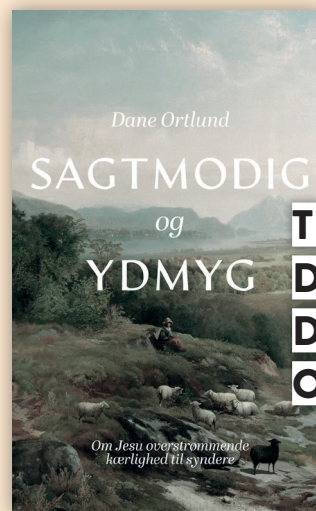
Se stillingsopslag på
www.peterskolen.dk

Den Kristne Friskole
i Holstebro

Vi søger 2 lærere til udskolingen og mellemtrinnet

Se mere på denkristnefriskole.dk/ledige-stillinger

»Der er guld for dig, som allerede er fundet af Jesus, men hvor din naturlige loviske tilbøjelighed ofte hvisker: Mon der stadig er nåde for mig?«

TRO & MISSION

»Hvor vil jeg ønske, at denne bog bliver læst af mange. Guds kærlighed i Kristus kan alene gøre dig fri.«

IMPULS

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

FARVEL TIL LMBU MED TILFREDSHED

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO BOLETTE HAAHR

Efter 13 år på posten har 36-årige Magnus Haahr Nielsen valgt at træde tilbage som formand for LMBU. På organisationens nyligt afholdte generalforsamling gav han stafetten videre til Sander Munk.

Magnus ser tilbage på sin lange periode som formand med stor glæde – selvom arbejdet også har budt på betydelige udfordringer. Han blev valgt som formand allerede som 23-årig, netop som processen med at sammenlægge LMU og LM's børne- og juniorafdeling var blevet behandlet første gang på en generalforsamling. Dermed har han været med helt fra begyndelsen af det, der i dag er LMBU – en organisation, som samler hele LM's børne- og ungdomsarbejde.

Når Magnus ser tilbage på arbejdet med at etablere LMBU, er han tilfreds med resultatet. Målet med sammenlægningen er blevet indfriet: I dag er der et langt bedre samspil mellem børne- og ungdomsarbejdet i LM.

Sammenlægningen har desuden givet organisationen større styrke og bedre muligheder for at udvikle idéer og materialer til gavn for børn og unge og de mange frivillige medarbejdere.

re. Det har været afgørende for at kunne løfte nye initiativer og skabe et solidt fundament for fremtiden.

GUMLE-UNIVERSET OG VEJEN SOM MILEPÆLE

Et konkret eksempel på, hvad LMBU er i stand til at skabe, er produktionen af en julekalender til tv – en præstation, som Magnus fremhæver med glæde, særligt fordi det er lykkedes for en relativt lille organisation.

Alligevel er det især trosoplæringsmaterialet *Vejen*, som står Magnus' hjerte nær. Materialet, der findes på www.Vejen.org, giver frivillige ledere et gennemarbejdet og visuelt stærkt redskab, solidt forankret i luthersk teologi.

"Det har været en stor satsning, som jeg er særlig glad for," fortæller Magnus.

Magnus giver formandskabet videre med en god fornemmelse. Han beskriver LMBU som et stærkt og velfungerende sted, hvor især samarbejdet i bestyrelsen har haft stor betydning.

Han ser tilbage på sin tid som formand med taknemmelighed og glæde: "Det var den opgave, jeg fik," udtaler han.

DANIEL ØHRSTRØM:

DET ER OM NATTEN MAN SER NORDLYS

BIBELSELSKABET 2026

198 SIDER – 249,95 KRONER

Bevidst om sit dødsmærke samler Daniel træde fra sit liv og spinder en personlig beretning om liv og død, om håb i modløshed, lys i mørke. Et alvorligt sygdomsforløb bliver nærmest til et scanningsbillede, der afslører det vigtigste i hans levede liv. Da Daniel ser døden i øjnene, bliver det samtidig klart for ham, hvad livet egentlig er, og taknemmeligheden vokser side om side med sorgen over tabet af fremtiden.

Daniel påbegynder denne bog, mens han med god grund frygter, at han snart skal tage afsked med livet og sine kære. Han prøver derfor at samle og beskrive essensen af livet med et ønske om at tydeliggøre den for dig og mig. Så vi kan værdsætte livet. Mens tid er.

Han dykker ned i egen og andres livsbrønd, går på opdagelse i menneskers levede liv, samler perler op og spinder et tæppe af ord og mening. Prøver at

Bogen stiller skarpt på det vigtigste i livet

På tærsklen til døden forsøger forfatteren at gribe og begribe livet, døden og evigheden. Anmelder opfordrer til, at det bliver anledning til **at reflektere over sit eget liv – mens tid er.**

ANMELDELSE MIRJAM SJÆLLAND

gribe og begribe livet, døden og evigheden.

Alene i sin hospitalsseng mærker han intenst, at livet leves smukkest og bedst i samklang med andre, at vi i fællesskabet finder livets og vores mening. Som journalist har han mødt mange store personligheder og citerer flere i bogen, blandt andet Johannes Møllehave: "Det gælder om at få talt sammen, inden man ender på kirkegården, for man risikerer at komme til at ligge ved siden af en, der ikke siger så meget."

BIBELN ER KILDE TIL LIVSVISDOM

Daniel har god tid på hospitalet til at kigge ind i fortiden og mindes de helte, han har mødt i sit liv, og som har præget ham og været med til at danne ham som menneske. Mennesker, der har gjort indtryk og sat aftryk. Helte, som tog sig tid til at lytte, og som viste, at der altid er en, Jesus, som elsker dig og mig, og at vi derfor også skal se på hinanden som værdige til næstekærlighed, elskværdige.

En af kilderne til livsvisdom for Daniel er Bibelen, og han beretter om, hvordan han igen og igen fisker nye betydninger op af for eksempel skabel-

sesberetningen og mærker, hvordan "Livets Gud altid står klar med mere liv". At alting er ingenting uden kærligheden. Guds kærlighed og menneskers kærlighed.

At bekymringer skal bedes væk, er han overbevist om og reflekterer over det meningsløse i, at store bededag bliver afviklet for at få råd til flere våben i en tid, hvor vi har brug for at bede endnu mere.

LIVETS ESSENS

Kan det lykkes for os andre at se det vigtigste i livet allerede nu, mens vi lever, så vi også kan få den klarhed og velsignelse, som følger med erkendelsen af, at vi skal dø en dag?

Jeg ved det ikke, men måske kan du gennem denne bog få adgang til dine refleksioner over dit eget liv. Og måske kan du få øje på dine helte og forbilleder og selv blive en helt for et elsket medmenneske. Mens tid er. Med sikkerhed kan du blive mindet om fortsat at fiske i Biblens bundløse brønd og lade dig præge af den visdom, som holder i livet og i døden.

Jeg anbefaler at læse bogen. Den hjalp mig til at stille skarpt på livets essens. ■

MIRJAM SJÆLLAND

LÆRER

MISIS@LIVE.DK

» Det gælder om at få talt sammen, inden man ender på kirkegården, for man risikerer at komme til at ligge ved siden af en, der ikke siger så meget.

Nøglen til et sundt kristent fællesskab er, at der må være noget, der samler – og at alle kan bidrage på sin måde.

SUNDE FÆLLESSKABER KAN RUMME FORSKELLIGHEDER

Klinisk psykolog og lektor Dorte Toudal Viftrup peger på balancen mellem fælles tro og individuel frihed som **nøglen til sunde kristne fællesskaber** – og advarer mod usynlig social kontrol, der kan få mennesker til at forsvinde i stilhed.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN ILLUSTRATION FREEPIK

SAMMEN

Landsmødet den 9. maj har temaet: SAMMEN.

I *Tro og Mission* sætter vi derfor fokus på sammenhold, fællesskab og menighedsliv på disse sider i de kommende numre.

God læselyst.

Kristne fællesskaber forbindes ofte med varme, omsorg og et stærkt sammenhold. Men netop fordi tonen er venlig og idealerne høje, kan usunde dynamikker være svære at få øje på. Ifølge Dorte Toudal Viftrup, klinisk psykolog og lektor ved Syddansk Universitet, opstår problemet sjældent der, hvor der er åben konflikt.

“Mange kristne fællesskaber er præget af stor ordentlighed. Man vil hinanden det godt, man vil tilgive, og man vil bevare freden. Men det kan betyde, at uenighed og tvivl ikke får et legitimt rum. Så bliver det først synligt, når mennesker stille trækker sig,” siger hun.

MERE END FÆLLES TRO

For Dorte Toudal Viftrup er et sundt fællesskab ikke enten kollektivt eller individuelt, men netop i balancen mellem de to. Et fællesskab må have noget, der samler – en fælles optagethed, som

giver mening og værdi – og samtidig plads til, at den enkelte kan være sig selv og bidrage med hele sin person.

“Hvis det kun er et fællesskab af individualister, er det ikke et fællesskab. Og hvis man ikke kan være sig selv eller må skjule sider af sig selv for at passe ind, bliver det heller ikke sundt. Nogle ender med at vælge fællesskabet fra, hvis der bliver for stor uoverensstemmelse mellem ens indre oplevelse og en ønsket ydre adfærd,” forklarer hun.

Problemet er sjældent, at der findes grænser. Alle fællesskaber er afgrænsede. Det psykologisk usunde opstår, når grænserne er uklare, eller når der under det pæne og ordentlige gemmer sig uskrevne regler for, hvordan man skal tro, leve og mene for at være “rigtig”.

DEN USYNLIGE SOCIALE KONTROL

Social kontrol handler ifølge Viftrup ikke kun om holdninger til store eti-

FÆLLESSKAB

ske spørgsmål, men også om det implicitte: måden man taler på, hvilke livsvalg der anses som normale, og hvilke der aldrig rigtig nævnes.

“Ofte opleves kristne fællesskaber som meget inkluderende, når man træder ind. Men hvis man ikke kan leve op til idealerne – eller hvis man er i tvivl – kan det blive svært for nogle at være der. Der er ikke altid rum til at mene noget andet,” siger hun.

Hun understreger, at det ikke nødvendigvis betyder, at fællesskabet bryder sammen. Ofte fortsætter det uanfægtet, mens dem, der ikke passer ind, forsvinder. Derfor er det afgørende, at fællesskaber har indbyggede strukturer for uenighed og kritik – ikke kun i teorien, men i praksis.

AT HAVE NOGET FOR

Ledelse og magt spiller en afgørende rolle. Spørgsmålet er, hvem der definerer fællesskabet, og hvilke stemmer der vejer tungest. Men endnu vigtigere er intentionen bag den åndelige vejledning.

“Der er forskel på, om man vil et menneske, eller om man vil have mennesket et bestemt sted hen. Hvis man vil flytte mennesker, bliver de projekter. Hvis man vil det andet menneske som menneske, er der plads til uenighed og til, at man ikke kan kontrollere processen,” siger Dorte Viftrup.

Når fællesskaber mister blikket for det enkelte menneskes sårbarhed og særlighed, mister de også muligheden for fornyelse. Dorte Toudal Viftrup peger på et bibelsk billede, der for hende er afgørende: at man selv bliver forandret i mødet med den anden.

“Når du rækker ud, bliver du selv helet. Der er en selvforglemmelse i det. Jeg bliver til i mødet med det andet menneske, for eksempel hvis jeg deler mit brød med én, der er anderledes i forhold til mig. Det er måske den stærkeste rettesnor for et sundt kristent fællesskab i dag. Et fællesskab, der tør åbenheden, vil aldrig være perfekt, men det vil være et sted, hvor mennesker ikke behøver at forsvinde for at være hele.” ■

Deborah bruger sociale medier til at dele opfordringer og fortælle om Jesus.

Vi skal dele Guds ord med alle – også dem, der forfølger os

Jo mere mennesker bliver forfulgt, og jo mere de bliver krænket, desto mere vokser kristendommen i Indien i dag, fortæller Deborah, der selv bruger de sociale medier til at fortælle om Jesus.

TEKST KATRINE SULKJÆR FOTO KATRINE SULKJÆR/PRIVAT

Deborah fra Indien har hele livet kendt Jesus. Som barn i en kristen familie var det uproblematisk, men de seneste år er forfølgelsen af kristne i Indien intensiveret.

”Nu bliver det sværere for kristne at omgås ikke-kristne, fordi der ikke er nogen sikkerhed. Man kan blive forfulgt når som helst, blive krænket når som helst, og folk kan angribe en når som helst. Så det er en meget vanskelig situation, der er i Indien. Men vi klarer os stadig ved Guds nåde,” fortæller Deborah.

Hun fortæller, at trusler, chikane, drab og hærværk særligt sker i områder med få kristne, og hvor kirkerne er små og sårbare, men at historierne om det spreder frygt blandt de kristne i Indien. Derfor har de brug for opmuntring i arbejdet.

Selvom mange indere støtter religionsfriheden, skaber det stigende antal kristne indere utilfredshed hos radikale, hinduistiske grupper, der står bag chikanen, og skaber frygt i de små menigheder. Det hele bliver udført af mennesker, men Deborah mener, at der er noget andet bag.

”Jeg tror virkelig, at dette sker, fordi folk ikke er uddannede, og fordi der er nogle dæmoniske påvirkninger på spil. De dæmoniske påvirkninger står bag dem, der krænker. Det er ikke menneskers dagsorden – det er Satans dagsorden.”

Det er stærke kræfter, de kristne kæmper mod, men alligevel kommer flere til tro på Jesus i Indien.

”Jo mere mennesker bliver forfulgt, og jo mere de bliver krænket, desto mere vokser kristendommen i Indien i dag,” siger Deborah og fortæller, hvordan Gud skaber troen og giver styrken til at fortælle om Jesus, selvom det i Indien kan have store konsekvenser.

DATTER OPLEVER STOR INTERESSE FRA SINE KAMMERATER

Selv bruger Deborah sociale medier til at dele opfordringer og fortælle om Jesus, og hendes mand Paul, har startet et kristent børnehjem og skole, hvor det vigtigste er, at børnene hører om Jesus.

Parrets ældste datter, Sanaya på 16 år, der går i skole i en større by, oplever, at klassekammera-

Parrets ældste datter, Sanaya på 16 år (tv.), oplever, at hendes klassekammerater interesseret spørger ind til hendes tro.

FAKTA OM INDIEN:

Befolkning: 1,4 mia (2.263 folkegrupper)

Kristne: 72,3 mio (2 procent af befolkningen).

Hovedreligion: Hinduisme (islam er næststørste religion med 15 procent)

Placering på 'Open Doors' World Watch liste over lande i verden med mest forfølgelse af kristne: 12

Unåede folkegrupper: 2.135 (96 procent af befolkningen) – seks af dem omfatter mere end 20 millioner mennesker

Jeg oplever ikke, at de afviser det, for det føles godt at høre Guds ord – det er beroligende.

terne interesseret spørger ind.

"De spørger mig: 'Hvad handler det hele om? Hvad står der i Bibelen? Hvad læser vi hele tiden? Hvad gør vi, når vi går i kirke?' De spørger: 'Hvad er kirken rutine? Hvad vil det egentlig sige at være kristen?' Folk er nysgerrige på de her ting," fortæller Sanaya.

Når hendes venner stiller spørgsmål eller har problemer, deler hun gerne sin tro og kan endda fortælle dem bibelhistorier, og deres reaktion er positiv.

"De bliver virkelig motiverede. Jeg deler og gør min del, og så er det op til dem, om de vil tro på det. Jeg oplever ikke, at de afviser det, for det føles godt at høre Guds ord – det er beroligende," siger Sanaya.

VI MÅ VISE, AT GUD ELSKER DEM – SELV DEM, DER FORFØLGER OS

Familien har modtaget Guds kærlighed og tilgivelse, og Deborah har lært,

at de, med Jesus som forbillede, skal vise kærlighed til dem, de er omkring.

"Jesus valgte at komme til denne verden og gav sit liv for menneskene og sagde: 'Jeg elsker dig, jeg tilgiver dig.' Det er den natur, vi skal have, og det er den bedste måde, vi kan dele evangeliet om Jesus Kristus i Indien på – ved at vise kærlighed til mennesker, selv dem, der forfølger os. Selvom de krænker os, må vi blot vise dem kærlighed og fortælle dem, at Gud elsker dem," forklarer Deborah.

Men det er udfordrende i Indien, hvor de kristne møder modstand. Derfor er der brug for forbøn, efterspørger Deborah, for hendes familie og deres arbejde og for alle kristne i Indien.

"Jeg ønsker, at I beder for Indien og for kirkerne i Indien og for de troende i Indien så, at uanset hvad der møder os, vil vi ikke træde tilbage, men altid gå fremad og dele Guds ord med alle," siger hun. ■

Pædagog søges i Solsikken i Skjern

Fast pædagog søges pr. 15. juni 2026 til kristent dagtilbud i Skjern, 30-34 timer ugentlig.

Læs mere på www.solsikken.name

Relationsmedarbejder søges til Arken

OPNORMERING TIL ARKEN ESBJERG

Kan du se dig selv som medarbejder på værestedet Arken, og ønsker du at række evangeliet til brugerne gennem nærvær og samtaler?

Stillingen er fra 1. maj eller efter aftale.

Se vores stillingsopslag på arken esbjerg.dk eller lm-vestjylland.dk

Sidste ansøgningsfrist er 24.04.2026.

Redaktør for TilLiv.dk

Barselsvikar (20%)

1. juni – 31. oktober

Redigér, udgiv og del indhold på TilLiv.dk.

Er det dig – eller en du kender?

Scan og se hele opslaget →

click.norea.dk/vikar2026

VI HJÆLPER UDSATTE BØRN, UNGE OG VOKSNE I DANMARK

FORSTANDER SØGES TIL BLÅ KORS PENSIONAT HERNING

Vil du stå i spidsen for et rusfrit botilbud for mennesker i nogle af livets mest sårbare situationer – og lede med afsæt i et kristent livs- og menneskesyn?

Blå Kors Pensionat Herning søger en forstander, der med tydelig og relationsbåret ledelse kan sikre høj faglig kvalitet, sund drift og strategisk udvikling i tæt samspil med bestyrelse, medarbejdere og Blå Kors Danmark.

Læs mere om stillingen og ansøg på:
blaakors.dk/job

Der er ansøgningsfrist
10. april.

BLÅ KORS **DANMARK**

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Kender du en blind eller svagsynet...? Så henvis til **KABB!**

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1100 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde

tlf.: 9192 7276

post@kabb.dk

www.kabb.dk

Heragården er et botilbud for dig med autisme, der ønsker et meningsfuldt liv

Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

Store lejligheder i Aarhus

Ladestander og gratis parkering

Solrig altan og grønne områder

Gratis nyttehavede og plads til husdyr

Lynhurtigt fibernet

Priser fra 6.850 kr.

Hejredalsparken.dk

Vi har boligerne — Kom med din hverdag

TRO & MISSION PÅ LYD!

Blinde eller svagsynede abonnenter kan få tilsendt Tro & Mission på cd uden ekstra omkostning.

Kontakt redaktionen på tm@dml.dk eller 48207680 og oplys navn, adresse, telefonnummer og cpr.-nummer.

MALERFIRMAET

penta a/s

malerfirmaetpenta.dk

LIVET ER VÆRD AT LYTTE TIL

RING OG FÅ EN GRATIS HØRETEST

Tel.: 9785 1212

www.vestjyllandshe.dk

Vestjyllands Hørecenter

Holstebro · Struer · Ringkøbing · Skjern

TRO & MISSION

Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dml@dml.dk / 48 20 76 60
www.dml.dk

TRYK

Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.500
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR

Ivan Bach Jakobsen
ibj@dml.dk / 60 62 93 11

REDAKTION

Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Rochelle Coote, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på
tm@dml.dk.

Magasinets indhold er ikke nødvendigvis
udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibelsitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab
1992.

ABONNEMENT

Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge
under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke
er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både
gammel og ny adresse.

ANNONCER

Annoncer til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag den
7. april 2026.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER

Tro & Mission nr. 5/2026 udkommer 17.
april.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE

1. kvartal 2026: T&M-1kvt-2026
4. kvartal 2025: 2025@T&M-4

STØT LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til
konto 2230 - 0726496390 eller via
MobilePay 66288.
Se også dml.dk/støt.

STIKBOLD OG REFLEKSION I LM NYKØBING FALSTER

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN **FOTO** IVAN BACH JAKOBSEN

Hver mandag summer LM-huset i Nykøbing af liv, når Familienetværket samler børn og voksne til fællesskab, aktiviteter og et pusterum fra en ofte udfordrende hverdag.

Familienetværket drives i samarbejde med Blå Kors og er et tilbud til familier i udsatte livssituationer. Her får de mulighed for at mødes i trygge rammer, hvor der er plads til både samvær, leg og refleksion.

I Nykøbing deltager typisk mellem 30 og 40 personer i de ugentlige arrangementer. Programmet følger en fast struktur med kaffepauser, kreative aktiviteter, leg og fællesspisning.

Bag arbejdet står otte engagerede frivillige, som både planlægger aktiviteterne og står for madlavningen. Familienetværket har efterhånden eksisteret i flere år og begyndte med frivillige fra LM's egne rækker. I dag glæder leder Kirsten Bull Jensen sig over, at også tidligere deltagere har valgt at engagere sig som frivillige ledere.

Stemningen i netværket er præget af nærvær og glæde. Når det er tid til børneaktiviteter, bliver stolene i mødesalen skubbet til side, og rummet forvandles til en livlig legeplads. Her kan både børn og voksne deltage i en omgang stikbold – en aktivitet, der bringer smil frem og giver et anderledes billede af den ellers så stille mødesal.

STYRKER FÆLLESSKABET OM LM-HUSET

At drive et familienetværk kræver både fysisk og mentalt engagement fra de frivillige. Det er krævende at stå for arrangementerne uge efter uge, og det kræver overskud at engagere sig i andre menneskers livssituationer. Alligevel oplever man i Nykøbing, at arbejdet giver meget igen. Familienetværket har nemlig været med til at styrke fællesskabet omkring LM-huset og skabe nye relationer på tværs af livssituationer.

Aftenen rundes af med en kort refleksion over et bibelord og fælles bøn, inden deltagerne tager hjem – ofte med lidt mere overskud og en oplevelse af ikke at stå alene.

TEMA: GUD ER ALMÆGTIG

Guds almagt har gennem tiderne været et centralt og samtidig udfordrende tema i teologi og tro. Hvad vil det egentlig sige, at Gud er almægtig? Betyder det ubegrænset magt i enhver forstand?

Guds almagt er et komplekst begreb. Temaet sætter fokus på, hvordan almagt ikke kun forstås som rå styrke, men måske snarere som magt, der viser sig i omsorg, tålmodighed og nærvær.

Vi inviteres ind i en refleksion over, hvordan vi kan forstå Guds almagt i dag – ikke som et abstrakt begreb, men som noget, der har betydning for tro, liv og menneskets forhold til Gud.

I bevidstheden om, at Gud har al magt kan jeg i tillid overgive mig til ham.

Fokusér på, at Gud er historiens herre, i stedet for at lade tanken om "hvad nu hvis?" vokse sig stor.

JETTE GØJSEN CHRISTENSEN, SIDE 28